

Knowledge grows

Yara Magazine

Bedrijfskrant van Yara Sluiskil B.V.

Verschijnt viermaal per jaar | Nr. 452 maart 2021

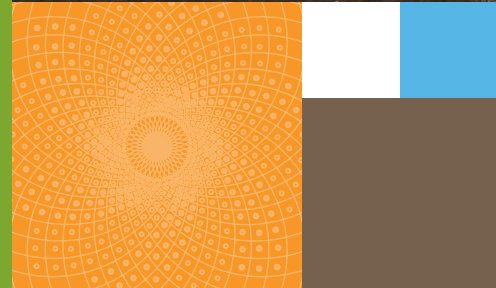
In dit nummer:

Yara Vlaardingen

CES en Finance samen voor duurzaamheid

Wisseling van de wacht Nitraat-Ureum

Climate roadmap

Voorwoord

De coronamaatregelen houden ons al bijna een jaar bezig. Wie had kunnen denken dat na een jaar de regels nog steeds enorme beperkingen met zich meebrengen. Ik vind het dan ook een geweldige prestatie dat we ons er samen zo doorheen slaan. Wat zijn er veel dingen gepasseerd. Mooie, maar ook minder fijne dingen. Ik heb bewondering voor iedereen die de schouders eronder blijft zetten en wil daarvoor mijn waardering opnieuw uitspreken.

Dat we intussen niet stil zitten blijkt wel als je dit nieuwe magazine doorbladert. In de introductiedagen, die tegenwoordig online plaatsvinden, is inmiddels door ruim twintig nieuwe collega's interesse getoond in de geschiedenis van Yara en hoe we de toekomst zien. In dit magazine staan we daar dan ook uitgebreid bij stil. Je leest over organisatorische wijzigingen, de nieuwe Business Unit Clean Ammonia en welk perspectief die voor Sluiskil biedt. Onze Climate Roadmap wordt uitgelegd, zoals dat eerder op alle afdelingen is gedaan.

In het artikel over het project 'Zuurstofhal' lees je hoe daar uitstekend is samengewerkt tussen de afdelingen. Je maakt kennis met mijn collega Plant Manager in Vlaardingen en uiteraard ontbreken ook nu de persoonlijke verhalen niet.

Leuk dat collega's hier zo enthousiast aan meewerken. De omslag laat zien dat de lente aanbreekt en het project Tijdelijke Natuur bloeit, letterlijk! Ik wens iedereen veel leesplezier.

Michael Schlaug
Algemeen Directeur

De Nitraat-Ureum afdeling heeft sinds 1 februari twee Productiemanagers in plaats van één. Ben de Maet en Bart de Moor nemen deze nieuwe functies in. Luc Cattoir heeft een nieuwe rol in Sluiskil aangenomen. Hij wordt de Site Optimization Manager en verhuist voor zijn nieuwe werkzaamheden naar het hoofdgebouw. Tevens is Luc in zijn rol als plaatsvervangend Algemeen Directeur mede eindverantwoordelijk voor het reilen en zeilen van alle fabrieken.

Wisseling van de wacht bij Nitraat-Ureum

Hoe lang werken jullie al voor Yara?

Ben: “Ik ben in 2008 bij Yara begonnen. Eerst een periode tot 2014 in Sluiskil, vervolgens drie jaar bij Yara Tertre, waarna ik precies drie jaar actief was in het centrale Process-excellence team in Brussel. Nu sinds februari weer terug in Sluiskil als Productiemanager Ureum.”

Bart: “Ik werk sinds 2010 bij Yara Sluiskil: vier jaar op de R&D-afdeling en vanaf 2014 op de afdeling Nitraat-Ureum als Support Engineer. Sinds 1 februari ben ik aan de slag als Productiemanager Nitraat.”

Luc: “Ik werk sinds 1985 bij Yara, dus nu zo’n 36 jaar. Ik heb veel verschillende functies gehad op allerlei afdelingen, maar wel allemaal in Sluiskil. Van Automation Engineer, Hoofd lokaal onderhoud, Supply Manager tot Productiemanager nitraat & ureum. Sinds 2019 ook Deputy van de Plant manager. Sinds februari Site Optimization Manager van de hele site.”

Hoe ziet een werkdag er voor jullie uit?

Bart: “Mijn dag begint meestal met een kop koffie terwijl ik doorneem wat er de vorige dag gebeurd is binnen de units. Dat is zowel op gebied van veiligheid, milieu alsook operationeel. Het echte startschot van de dag is de ochtendmeeting met collega’s van de onderhouds- en productieafdeling, zodat iedereen weet hoe het ervoor staat. Tijdens de dag is er een mix van vergaderingen en probeer ik zoveel als mogelijk betrokken te zijn bij het operationele, zodat ik samen met mijn team de zaken kan bijsturen waar nodig. Dat gaat tot eind de middag door, waarna er nog wat tijd overblijft om nog wat over werk gerelateerde ontwikkelingen te lezen.”

Ben: “Bij mij ziet dat er ongeveer hetzelfde uit, alleen ik drink geen koffie, want ik ben een échte sportman natuurlijk,” vertelt Ben lachend.

Luc: “Ik compenseer mijn sportiviteit juist met een grote mok koffie,” lacht Luc. Verder begon ik voorheen de dag met het kijken naar wat er binnen

Nitraat-Ureum was gebeurd en dan handelde ik op basis daarvan. Nu heb ik de overview over alle afdelingen en sta ik in contact met Bart, Ben en andere productiemangers om te kijken waar de grote problemen spelen en hoe we die op kunnen lossen. Voor mij is het grote verschil dat ik voorheen veel met dagelijkse dingen bezig was en nu veel meer over de grotere vragen ga. Zo ben ik bijvoorbeeld verantwoordelijk voor het contact met de Britse ammoniak site in Hull. Eén van mijn nieuwe projecten is om een technische roadmap te maken voor de komende zeven à acht jaar om het geheel op technisch en budgetair vlak inzichtelijk te maken.”

Wat vinden jullie het leukst aan jullie werk?

Ben: “Na een tijd in Brussel te hebben gezeten en vervolgens tien maanden vanuit thuis te hebben gewerkt, ben ik er in Sluiskil wel weer achter gekomen hoe interessant het contact met de collega’s hier is. Dat geeft veel energie! Verder vind ik het na die tijd in Brussel een mooie kans om een reality-check te doen in Sluiskil; zijn de ideeën die we in de centrale teams uitwerken ook op site werkbaar?”

Bart: “De collegialiteit is inderdaad een heel mooi aspect, maar ook de afwisseling in het werk vind ik belangrijk. Verder is een groot deel van de nieuwe functie een ontdekkingstocht. Het leuke daarbij vind ik dat we die uitdaging constant met z’n allen aangaan om de zaken op allerlei gebieden te verbeteren. Dat maakt het werk leuk.”

Luc: “Het laten groeien van mensen zodat ze tot dingen in staat zijn die ze zelf niet voor mogelijk hielden, dat vind ik een heel leuk onderdeel van mijn werk. Verder in z’n algemeenheid mensen laten samenwerken, gekoppeld aan een brede verscheidenheid aan onderwerpen maken het tot een prachtige job.”

Wat vinden jullie het minst leuk aan jullie werk?

Ben: “In mijn nieuwe functie ga ik de Yara-breed projecten missen. Gelukkig blijf ik de komende maanden nauw betrokken bij een Yara-breed project om te bekijken hoe we de

continue verbetercultuur binnen de Yara productiesites verder kunnen ontwikkelen. Verder heb ik weinig dingen die minder leuk zijn.”

Bart: “Voor mij geldt vooral dat ik een nieuwe rol ga krijgen waarin je ook minder leuke gesprekken moet gaan voeren met collega’s. Dat is een nieuw aspect waar ik nog in moet groeien.”

Luc: “Eigenlijk vrij weinig negatieve aspecten. Soms zijn er bepaalde projecten, zoals Ureum 8, die niet lopen zoals gepland, waardoor het erg veel energie kost, maar dat hoort bij de job.”

Wat betekent Yara voor jullie?

Luc: “Het bijzondere aan Yara vind ik de collegialiteit. Ik werk er ruim 35 jaar en heb op vele posities gezeten en het lijkt erop dat waar je ook komt, en of je nu met een Noor, Italiaan, een Duitser of een Fransman werkt, je diezelfde collegiale cultuur overal binnen Yara terugvindt. Dat vind ik heel bijzonder.”

Bart: “Ik sluit me volledig bij Luc aan: Yara is een bijzonder fijne plek om te werken.”

Ben: “Toen ik net afgestudeerd was, kreeg ik van een kennis die ook ingenieur was, de raad mee in het begin van mijn carrière regelmatig van werkgever te wisselen om ervaring op te doen. Dat is bij de eerste werkgever gelukt, maar toen kwam ik bij Yara terecht en voor Yara werk ik nu al meer dan 12 jaar, dat zegt denk ik genoeg.”

Welke dag van de week vinden jullie het leukst en waarom?

Ben: “Zeker niet de maandag, maar dat is meer omdat ik geen ochtendmens ben en dan moet je weer vroeg op. Voor de rest maakt het weinig verschil en kom ik iedere dag graag naar mijn werk!”

Bart: “Elke dag van de week is er ruimte om te kunnen lachen en eens gek te doen met elkaar. Dat is goed om de ‘miserie’ die er op sommige dagen is in de fabrieken te kunnen relativiseren. Ik heb dus verder geen voorkeur voor een bepaalde dag.”

Luc: “Voor mij de zaterdag! De dag dat mijn kleinkinderen komen. Voor wat betreft de werkweek heb ik geen voorkeur en geniet ik iedere dag van de job.”

Climate Roadmap 2030 van Yara Sluiskil

Yara is onderdeel van de oplossing

Ons moederbedrijf Yara International heeft hoge en duidelijke ambities voor verduurzaming. De ambitie is verder aangescherpt om Yara breed maar liefst 30 procent reductie van broeikasgas te bereiken in 2030 ten opzichte van 2018.

We zitten Yara breed nu reeds om ruim 50 procent reductie ten opzichte van 1990, en daar komt dus een flinke schep bovenop. De bekendmaking van de nieuwe Business Unit 'Clean Ammonia' is een volgende stap in de organisatie om de klimaatdoelen samen te bereiken. In al deze stappen richting een waterstofeconomie willen we de positie van Yara versterken. Yara is er van overtuigd dat ze onderdeel vormt van de oplossing naar een beter klimaat.

Een complex speelveld

In Sluiskil zijn de ambities van het moederbedrijf vertaald in de Climate Roadmap 2030. Deze Roadmap geeft richting waar we de komende tien jaar aan werken. Het speelveld waarin de Roadmap voor Sluiskil moet worden uitgevoerd is complex en soms ronduit onoverzichtelijk of zelfs tegenstrijdig. Ook kent het veld vele spelers, met evenzoveel belangen en eigen agenda's. Binnen dit complexe speelveld brengen wij als Sluiskil voortdurend onze belangen onder de aandacht en we weten ons hierin onder andere gesteund door de Ondernemingsraad en de regionale politiek.

Yara Sluiskil wordt gezien als een waardevolle gesprekspartner voor nieuw beleid. Het is fijn te kunnen constateren dat we niet alleen gehoord worden, maar dat er soms ook aanpassingen gedaan worden in regelgeving, of concrete ondersteuning wordt geboden waardoor wij onze Roadmap effectief kunnen uitvoeren. Want, de Roadmap is weliswaar even indrukwekkend als realistisch, maar kent tegelijkertijd een forse onrendabele top die niet vanuit de markt of vanuit Yara gedekt kan worden. Daarvoor is overheidssteun onmisbaar.

Zoals uitgelegd komt, in tegenstelling tot aardgas als grondstof, bij het splitsen

van water geen CO₂ vrij tijdens het elektrolyse proces. Wel veel zuurstof, maar dat kunnen we deels intern gebruiken voor meer salpeterzuur en dus nitraatproductie.

Climate Roadmap 2030 voor Sluiskil

De Climate Roadmap 2030 die is opgesteld is eenvoudig qua opzet en bestaat uit 3 sporen:

Ten eerste wordt gewerkt aan een projectportfolio voor het aanpassen en vernieuwen van bestaande installaties. De nieuwe ACC en de aanpassing van de branders in de Salpeterzuurfabrieken en elektrificatie van stoom aangedreven turbines zijn hiervan voorbeelden. Tezamen zijn deze 25 tot 30 projecten de komende vijf jaar goed voor 300 tot 500 kiloton reductie aan CO₂ equivalent. De steun vanuit de overheid ligt hier vaak op fiscaal vlak zoals bijvoorbeeld de EIA, DEI en VEKI regeling. Maar ook een hoge ETS prijs maakt dat we met deze projecten kosten kunnen vermijden.

Het tweede spoor zet in op CO₂ afvang en opslag, kortweg CCS (Carbon Capture & Storage). In Sluiskil produceren we met de ammoniakfabrieken jaarlijks zo'n 2,2 megaton zuivere CO₂. Momenteel wordt al 1,4 megaton van deze CO₂ als grondstof ingezet, onder andere voor AdBlue, meststoffen, droogijs en bubbels in bier en frisdranken. Ureum-7 gebruikt ruwweg een miljoen ton CO₂ en we werken eraan om dit nog verder te laten groeien. Per truck en schip wordt zo'n 400 kiloton CO₂ rechtstreeks afgezet naar klanten wereldwijd. De bekende grijze schepen die wekelijks achter het toegangshek liggen te laden via de bevroren zwarte laadslang komen deze CO₂ ophalen voor klanten.

Jammer dat de overheid dit CO₂ gebruik wel onder de nationale heffing laat

vallen als 'vermijdbaar'. Wij, maar ook klanten, hebben deze CO₂ hard nodig voor waardevolle eindproducten. CO₂ kent echt heel veel toepassingen.

Wie weet bijvoorbeeld dat het wordt gebruikt om objecten te stralen, in de kassen als groeistof voor planten, of dat er vaccins en transplantatie organen gekoeld op vervoerd worden. Op een vliegreis wordt je eten ermee koel gehouden. De resterende 700 kiloton afgevangen zuivere CO₂ verdwijnt nu nog via de stack in de atmosfeer. Dat volume willen we vloeibaar maken en per schip transporteren naar lege olie- en gasvelden om te injecteren. Yara ziet deze technologie niet als eindoplossing, maar acht het wel als enige mogelijkheid om op korte termijn grote stappen te kunnen zetten die het meest kosteneffectief zijn. Precies de twee doelen waarop het Klimaatakkoord inzet. Binnen afzienbare termijn zal de hoeveelheid beschikbare CO₂ voor CCS weer afnemen, omdat bij de productie van groene ammoniak geen CO₂ meer vrij komt, terwijl we voor producten als AdBlue het wel hard nodig blijven hebben als grondstof.

De afname van beschikbaarheid van zuivere CO₂ heeft dus alles te maken met het laatste spoor van de Climate Roadmap, namelijk groene waterstof om vervolgens groene ammoniak te maken. Het project dat Yara en Ørsted begin oktober aankondigden is hierin een eerste stap. Door een koppeling met de windparken op zee willen we water splitsen in waterstof en zuurstof. Beide moleculen zetten we rechtsreeks in voor de productie in de bestaande fabrieken.

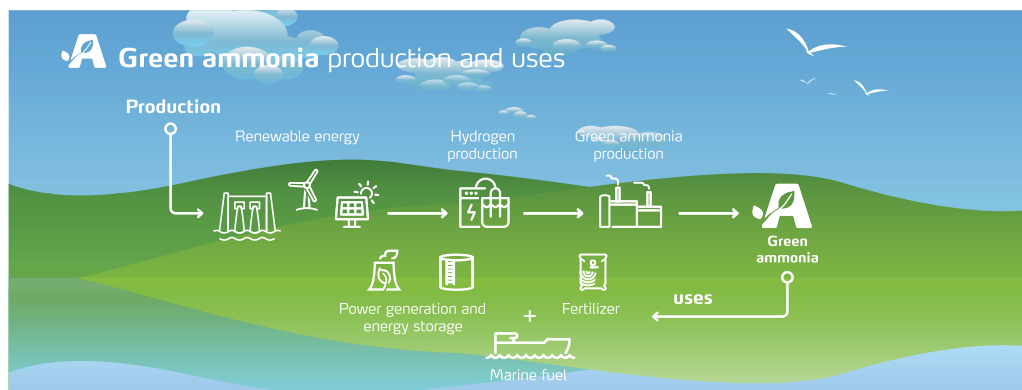
Toepassingen van groene ammoniak

Met een 100MW electrolyser kunnen we 14,5 kiloton groene waterstof maken en vervolgens maar liefst 75.000 ton groene ammoniak. Dat lijkt niet veel gezien

het feit dat het slechts zo'n 4 procent is van de totale productiecapaciteit, maar er kan wel een half miljoen(!) hectare landbouwgrond mee bemest worden. Dat is een enorm oppervlakte en haast zo groot dan het totale akkerbouwareaal van heel Nederland. Deze cijfers maken meteen duidelijk wat de grootheden zijn waarmee wij dagelijks werken. Niet voor niets zijn we de grootste kunstmestfabriek van noordwest Europa die aan de basis staat om miljoenen monden dagelijks te voorzien van gezond, veilig en betaalbaar eten. Onze CEO gaf bij in zijn jaarlijkse presentatie aan om te kijken of deze groene kunstmest ook ingezet kan worden om de productie in de biologische landbouw te vergroten en een rendabele teelt te creëren, zonder additionele klimaatimpact.

Een tweede toepassing is groene ammoniak als scheepsbrandstof, waarmee CO₂ uitstoot bespaard wordt en de NO_x die ontstaat, afgevangen kan worden met onze eigen DeNO_x technologie. Zoals uitgelegd komt, in tegenstelling tot aardgas als grondstof, bij het splitsen van water geen CO₂ vrij tijdens het elektrolyse proces. Wel veel zuurstof, maar dat kunnen we deels intern gebruiken voor meer salpeterzuur en dus nitraatproductie. De markt voor scheepsbrandstoffen is ongelooflijk groot en biedt groeipotentieel voor producten die bij onze kernactiviteiten passen. Het volume potentieel is 900 miljoen ton ammoniak op jaarbasis.

Dat is alleen al vijf keer zoveel dan alle ammoniak die nu wereldwijd gemaakt wordt en vijftien keer zoveel dan alle ammoniak die momenteel internationaal verhandeld wordt. Ammoniak kent voordelen ten opzichte van waterstof als energiedrager. Het heeft bijvoorbeeld een aanzienlijk hogere energiedichtheid, is bij veel hanteerbaarder temperaturen te transporteren en niet explosief. Yara is momenteel al marktleider in de wereldhandel van ammoniak en goed voor een tweede plaats wat betreft mondiale ammoniakproductie. Belangrijker nog, onze productielocaties liggen veelal zeer strategisch in of nabij grote havens die im- en export

mogelijk maken. Kortom, een flink marktperspectief in een sector zoals de scheepvaart die steeds verder aan CO₂-emissie eisen moet voldoen en dus zoekt naar alternatieven.

Onmisbare randvoorwaarden

De eerste fase van het groene waterstofproject op onze site levert een CO₂ besparing van ruim 100 kiloton op, dat is dus 'slechts' 15% in vergelijking met het CCS project. Echter, het past qua grootte bij de huidige dimensionering van onze site in Sluiskil en we hopen veel te kunnen leren over het pieksgewijs rechtstreeks invoeden van waterstof in bestaande ammoniakfabrieken. Immers, de groene waterstofproductie kan met pieken verlopen als er onvoldoende groene energie beschikbaar is. Kortom, het project dient als onderzoeks- en demonstratieproject voor de technologie.

Als we de hele site op groene waterstof zouden willen omschakelen - waarbij we dus een oplossing zouden moeten vinden om ook CO₂ ter beschikking te hebben - betekent dat een vermogen van 2,2 gigawatt base load aan stroom nodig is. Ter vergelijking: dat is 4,5 keer de huidige capaciteit van de kerncentrale in Borssele, alleen al voor Yara Sluiskil.

Er ligt dus een enorme opgave als regio en een elektriciteitsvraag die zijn weerga niet kent. Het vervolg voor waterstof wordt vooral gezien in een centrale waterstofproductie-eenheid, gekoppeld aan een regionale waterstofinfrastructuur. Daarbij kan een mix van CO₂-loze stroom op strategische locaties grootschalig wordt omgezet in waterstof dat gedistribueerd wordt in een regionaal

netwerk. Transport van moleculen per pijpleiding is bovendien veelal aanzienlijk goedkoper dan transport van elektronen via stroomkabels. Dat scheelt soms wel een factor 10 in de kosten.

Als we al deze plannen volgens deadline uitvoeren kunnen we in 2030 lokaal de Parijs doelen al behaald hebben met meer dan 85 procent broeikasgasreductie in vergelijking met 1990. Echter, er is aan al deze ambitieuze plannen een enorme 'maar'. Ze hebben namelijk vrijwel allemaal een forse onrendabele top en kunnen dus alleen uitgevoerd worden als die onrendabele top wordt weggenomen. Vanuit de markt is de incentive momenteel onvoldoende en onze producten moeten wel kunnen blijven concurreren op de wereldmarkt.

We kijken voor steun dus naar de regionale en nationale overheid en niet te vergeten de Europese Unie. Om de plannen tot uitvoering te brengen zullen enkele miljarden euro's nodig zijn om de onrendabele top te kunnen dekken en de benodigde infrastructuur tijdig beschikbaar en operationeel te hebben. De Climate Roadmap 2030 van Yara Sluiskil ligt gereed en we werken samen met collega's door de hele organisatie heen hard en met passie aan de uitvoering. Daarmee steken we de hand uit naar de overheid en de maatschappij, om samen op een grootschalige en kosteneffectieve manier de klimaatuitdaging aan te gaan en daarmee de transitie naar de volgende decennia te maken. Juist ook in Sluiskil wordt deze concrete handreiking gedaan richting alle belanghebbenden!

Zo vader en moeder, zo dochter?

Ilja van den Broecke, Chris Castelijin en Linn Castelijin aan het woord

Wat weet Linn Castelijin van het werk van haar moeder Ilja van den Broecke en haar vader Chris Castelijin, die beiden bij Yara werken. Volgens Chris zei Linn vroeger dat “haar mama aan de kassa werkte en haar vader op de bootjes.” Hoe is dat nu en wat wil ze eigenlijk zelf worden als ze groot is?

Wat weet je van het werk van je vader en je moeder?

Linn: “Mijn mama doet de inkoop van spullen voor Yara, zoals korreltjes voor de fabrieken. Wat mijn vader doet, weet ik niet precies.”

Praten je papa en mama veel over hun werk?

Linn: “Dat valt wel mee, niet zo heel vaak eigenlijk.”

Klopt dat beeld dat Linn van je werk heeft Ilja?

Ilja: “Jazeker! Ik koop voor Yara onder andere grondstoffen in. Bijvoorbeeld magnesiumoxide of aluminiumsulfaat; eigenlijk allemaal benodigdheden voor de fabrieken. Daarnaast is de inkoop van persoonlijke beschermingsmiddelen (PBM's) een vast deel van mijn inkoopportefeuille. Tijdens de covid-pandemie lag de focus in dit pakket onder andere op de beschikbaarheid en aankoop van

mondmaskers, gelaatschermen en andere covid-gerelateerde zaken.”

En Chris wat doe jij?

Chris: “Ik heb lang gewerkt als productiecoördinator bij Logistiek & Verlading. Sinds mei vorig jaar ben ik support technician op dezelfde afdeling. In deze functie ondersteun ik technisch de afdeling, bij storingen en projecten. Voorbeelden van projecten zijn de komst van de nieuwe laadkraan Mobru 7 op de kade en de revamp van één van de ammoniak verlaadarmen aan de kade.”

Hebben jullie elkaar bij Yara ontmoet?

Chris: “Nee, we hadden al een relatie toen ik een vacature zag die mogelijk iets voor Ilja zou zijn. Zelf ben ik bij Yara gaan werken toen ik na drie jaar koopvaardij terug aan land wou. Ik heb de opleiding Scheepswerktuigkundige op de zeevaartschool gedaan. Bij Yara

startte een project, waardoor er meer mensen nodig waren. Ik zou er een jaar werken. Inmiddels is dat nu al 20 jaar.

Ilja: Chris wees mij op de functie marktcoördinator Franse markt. Ik was toen net een jaar afgestudeerd aan de Hogeschool Zeeland. Omdat ik goed Frans spreek en graag iets met de Franse taal wilde doen, heb ik gesolliciteerd.”

En Linn, spreekt dat je aan?

Linn: “Nee, eerlijk gezegd niet. Ik weet nog niet zo goed wat ik later worden wil. Vroeger wou ik heel graag dokter worden. Nu denk ik aan kleuterjuf, want ik vind het heel leuk om met mijn nichtjes te spelen.”

Hoe is het met je papa en mama zoveel thuis? En Ilja wat vind jij?

Linn: “Toen ik acht weken niet naar school kon, kreeg ik op donderdag les van papa en de andere dagen van mama.”

Ilja: “We worden door Yara goed gefaciliteerd. Iedereen begrijpt dat het werken en leren soms lastig te combineren valt. Ik vind het heel gezellig thuis, maar kijk er ook echt naar uit om weer vaker naar de fabriek te kunnen. Nu zijn alle dagen toch een beetje hetzelfde.”

Tot slot, hoe ontspannen jullie in het weekend?

Linn: “Ik doe aan korfbal, ik tennis en ik wil gaan dansen. En ik ski!”

Chris: “We zijn lid van de Yara skiclub en gaan graag samen skiën bij SnowWorld in Terneuzen.”

Ilja: “Verder hebben we een hond Billy, een Friese Stabij, maar eerlijk gezegd komt het uitlaten vaak op Chris en mij aan.”

Wie Chris Castelijin
Leeftijd 46 jaar
Woonplaats Slijkplaat
Functie Support technician
Werkzaam bij Yara sinds september 2000

Wie Ilja van den Broecke
Leeftijd 44 jaar
Woonplaats Slijkplaat
Functie Purchasing manager
Werkzaam bij Yara sinds maart 2001

Wie Linn Castelijin
Leeftijd 9 jaar
Dochter van Ilja van den Broecke en Chris Castelijin
Zus van Sam (13)
School OBS De Zeemeeuw in Breskens
Hobby korfbal, tennis en skiën

Yara Vlaardingen aan het woord

In veel hetzelfde en toch anders

Nieuwe uitdagingen

De lat ligt hoog bij Yara Vlaardingen. Dat komt goed uit. Hendrik de Wit startte september vorig jaar als Plantmanager, onder andere omdat hij toe was aan nieuwe uitdagingen. Met 22 jaar ervaring bij Linde Gas, waarvan de laatste jaren als productieverantwoordelijke in Nederland, had hij de juiste papieren op zak. “Maar dat niet alleen”, verduidelijkt hij. “Het klikte direct. Vooral de manier waarop Yara de mens centraal stelt, spreekt me aan. Natuurlijk spreken wel meer beursgenoteerde bedrijven over diversiteit en inclusiviteit, maar hier zie je dagelijks op de werkvloer dat het ook écht gebeurt.”

Meststoffen die de wereld overgaan

Bij Yara Vlaardingen werken circa 100 mensen. Zij produceren vloeibare en droge meststoffen, waarbij Yara Sluiskil voor sommige producten de grondstoffen levert. De droge meststoffen worden in zakken verpakt, die wereldwijd verkocht worden.

Yara Vlaardingen maakt net als Yara Sluiskil deel uit van Yara Nederland. Een andere fabriek, met dezelfde mentaliteit. We maken kennis met Yara Vlaardingen en de plantmanager.

“Van Costa Rica tot China.” De vloeibare meststoffen blijven dicht bij huis: die gaan in bulkwagens naar de Nederlandse glastuinbouw en de omliggende landen.

“Het is erg leuk dat wij soms zelf ook research en testen doen voor onze producten,” vertelt Hendrik enthousiast. “We hebben daarvoor een kleine kas, die voornamelijk door oud-werknemers wordt bijgehouden. Natuurlijk zien we weleens iets van de teelt voorbijkomen, zoals tomaten en binnenkort verwachten we blauwe bessen.”

Grote markt vraag

“Wij verkeren in een luxepositie. Ondanks de coronapandemie hebben we afgelopen jaar een productierecord behaald, zowel voor de droge meststoffen als de vloeibare. De markt vraag is momenteel zo groot, dat we deze records dit jaar zelfs nog moeten kunnen verbeteren.”

Vorbereidingen voor nieuwe fabriek

Momenteel wordt binnen Yara Vlaardingen hard gewerkt aan de voorbereidingen voor de mogelijke nieuwbouw van de droge meststoffen fabriek. Hendrik vertelt dat de haalbaarheidsstudie is afgerond.

De volgende fase is die van concept engineering. Eind dit jaar valt de definitieve investeringsbeslissing. “Heel belangrijk natuurlijk voor Yara Vlaardingen, zéker ook omdat de meeste mensen op de fabriekslocatie werken.”

Continu verbeteren

Hendrik besteedt verder veel van zijn tijd aan teambuilding en alle neuzen in dezelfde richting zetten. “Mijn eerste aandacht gaat uit naar zaken die belangrijk zijn, zoals veiligheid en het voldoen aan wet- en regelgeving. Dat is topprioriteit. Daarna kunnen we ons focussen op zaken als efficiency en betrouwbaarheid van de installaties. De laatste BRZO-inspecties hebben we positief afgesloten. Dat houden we vast en van daaruit gaan we verder verbeteren. Dat is een continu proces.”

Overal dezelfde mentaliteit

Over de samenwerking met Yara Sluiskil is Hendrik enthousiast. “Mooi is dat we voor dezelfde werkgever werken en dezelfde mentaliteit hebben. Michael Schlaug en ik spreken elkaar regelmatig en op tal van terreinen werken we samen, zoals HESQ, Human Resources, Engineering en Public Relations. Eerlijk gezegd, is het binnen de Yara-familie soms wel fijn om dichtbij zo’n grote broer te hebben.”

Ook de Yara vestiging in Vlaardingen ligt direct aan een kade

CES en Finance samen voor duurzaamheid

Het 'Luchtproject', ook wel project 'Zuurstofhal' genoemd, is bijna klaar om in gebruik te nemen.

Carlo Broeckeaert, Emiel de Kraker, Menno van den Hout en Nick Claassen hebben hier samen jaren aan gewerkt.

Wat was jullie rol in 'Project zuurstofhal'?

Nick: "In mijn rol als Finance Business Partner binnen Yara ben ik verantwoordelijk voor onder andere het investeringsportfolio, waarvoor ik vooral kijk naar de winstgevendheid van projecten, mogelijke subsidies en controle houd over het beschikbare budget. Mijn rol in dit project was eigenlijk tweeledig.

Voor het project werd gestart ging ik op zoek naar de mogelijkheden qua financiering. Voor ieder project moet geld beschikbaar zijn en om

daar draagvlak voor te creëren reken ik verschillende financiële scenario's door. In dit geval konden we laten zien dat de investering van fase 1 van het project (CR300) binnen 2,5 jaar kon worden terugverdiend en dat helpt het beslissingsproces te bevorderen. Tweeënhalf jaar terugverdientijd lijkt overigens misschien kort, maar dat is het in onze business niet.

Nadat het project een 'go' krijgt blijf ik dan in een constante communicatielijn naar, in dit geval Carlo en Menno, die mij dan op de hoogte houden of er boven of onder het budget gepresteerd

wordt. Transparante en directe communicatie is zeer belangrijk in deze fase van het project, zodat we direct kunnen anticiperen op financiële ontwikkelingen om ons project portfolio te beheersen." **Carlo:** "Voor dit project hebben Menno en ik het ontwerp en de engineering gedaan. Dat is heel veel uitzoeken, checken en rekenen. In deze fase worden verschillende berekeningen gemaakt en wordt de scope van het project helder. Denk aan wat er allemaal nodig is qua equipment en wat de kosten daarvan zijn. Dit steeds in overleg met Finance.

Feitjes van Emiel

Leeftijd: 56 jaar.
Werkzaam sinds: 1985
Huidige functie binnen Yara: Hoofdoperator CES.
Relatiestatus: vriendin Wilhelmine.
Kinderen: Lisa van 30, Nick van 33 en kleinkinderen Maud van 5 en Indy van 2.
Hobby's: vindt volleybal leuk, gaat graag wandelen en vindt met het Volkswagen campertje weekendjes weg en op vakantie gaan heerlijk.
Bijzonderheden: heeft een vriendin die oma is geworden van Storm die geboren is op 29 januari.

Feitjes van Carlo

Leeftijd: 48 jaar.
Werkzaam sinds: 2000
Huidige functie binnen Yara: Senior Process-Engineer.
Relatiestatus: Getrouwd met Cindy (werkt ook bij Yara, als allround analist).
Kinderen: Amy van 16 en Erik van 14.
Hobby's: houdt van fietsen, wandelen, tv kijken en werk.
Bijzonderheden: Kijkt graag voetbal; in het bijzonder naar Ajax.

Feitjes van Menno

Leeftijd: 55 jaar.
Werkzaam sinds: 1986
Huidige functie binnen Yara: Engineering Manager.
Relatiestatus: woont in een zogeheten 'patchwork family' samen met Sofie.
Kinderen: Dylan van 26, Colin van 23 en bonuskinderen Marjolein van 30, Martijn van 27 en twee kleinkinderen Annabel van 2 en Stijn van 6 maanden.
Hobby's: tennist veel, rijdt graag op zijn Harley rond en vindt kluswerkzaamheden om het huis erg leuk om zelf op te pakken.
Bijzonderheden: is voor Feyenoord, maar merkt ondanks de verschillen in favoriete voetbalclubs toch dat iedereen graag samenwerkt met elkaar.

Feitjes van Nick

Leeftijd: 27 jaar.
Werkzaam sinds: 2014
Huidige functie binnen Yara: Finance Business Partner.
Relatiestatus: vriendin Nina.
Kinderen: geen.
Hobby's: houdt er enorm van om te voetballen. Speelt vanaf wanneer het weer op gang komt in de spits bij Axel, waar hij dit jaar naartoe verhuist.
Bijzonderheden: houdt van mooi voetbal, dus kijkt graag naar Barcelona en in Nederland dan toch het liefst naar Ajax.

Als het ontwerp af is, wordt de afdeling inkoop erbij betrokken en gaan we over op aankoop en uitvoering. Voor de uitvoering schrijven we procedures voor de ingebruikneming en handboeken voor operations. Dat wordt gedaan in nauwe samenwerking met onder andere Emiel. We gooien het niet zomaar op het bord van de operators, maar willen het echt goed overdragen en de vinger aan de pols houden.”

Emiel: “Ik ben tijdens de constructiefase actief in het checken van de veiligheid, of alles goed wordt gebouwd, of de coördinatie goed verloopt en bijvoorbeeld ook of het ergonomisch verantwoord is voor de operators. Daarnaast zorg ik door de constante communicatie met operators voor input voor eventuele aanpassingen die moeten worden doorgevoerd.”

Menno: “Als projectmanager werk ik samen met een team bestaande uit alle disciplines en afdelingen vanaf het ontwerp tot en met de ingebruikname. Het team is een mix van Yara Technology & Project engineers en Yara Sluiskil engineers en medewerkers.”

Wat merken andere afdelingen van deze ontwikkelingen?

Menno: “Simpel gezegd zal iedereen werken met drogere lucht, wat een verbetering is. Op dit moment merken de collega's niet veel van de omgebouwde luchtvoorziening. Maar naar de toekomst toe maakt het zeker een verschil, de betere luchtkwaliteit zorgt namelijk voor minder falende systemen.”

Nick: “Daarnaast is het verminderen van de CO₂-emissies een goede ontwikkeling.”

Wanneer is het project afgerond en zie je nog hobbels op de weg?

Carlo: “In maart 2019 zijn we gestart met Fase I van het project CR300. Dat is opgeleverd in september 2019. Fase II is de CR400 en wordt volgens planning eind februari dit jaar opgeleverd. We gaan er vanuit dat we 1 april volledig in bedrijf zijn. Ik ga er vanuit dat we alle verrassingen hebben gehad en dit haalbaar is.”

Hoe was de samenwerking tijdens dit project, wat ging goed en wat minder?

Carlo: “De grootste uitdaging voor dit project was Covid-19, waar iedereen in deze tijden last van heeft. Normaliter heb je ‘face-to-face’ vergaderingen met bijvoorbeeld leveranciers. Nu moest dat online en dan mis je toch wel wat gevoel of details in meetings. Verder was de urgentie en het doel helder en stonden de neuzen dezelfde kant op, waardoor het goed verlopen is.”

Menno: “Gaandeweg hebben we toch wat moeten bijsturen wat extra kosten met zich meebracht, maar wat later wel voor besparingen zorgt. Dat was een moment waar Nick hard nodig was, snel heeft gehandeld en wij uiteindelijk toch door konden.”

Nick: “Dat ging erg goed inderdaad. Door de korte lijntjes kan je snel handelen, wat erg goed ging tijdens dit project.”

Wat maakt dit project voor jou zo bijzonder?

Emiel: “Het gebouw waarin de compressors nu staan is een gebouw van meer dan 65 jaar oud. Ik heb daar in 1985 nog in gewerkt toen het gebruikt werd voor Ammoniak A/B. De oude compressoren waren destijds overigens ook het summum; om dan nu te zien hoe we met deze nieuwe compressor zo veel energie en uitstoot kunnen besparen en daarvoor ook nog dat oude gebouw hergebruiken, is dat wel een hele mooie combinatie. Je ziet daardoor heel goed hoe Yara door blijft ontwikkelen en tegelijkertijd het oude niet zomaar laat vallen.”

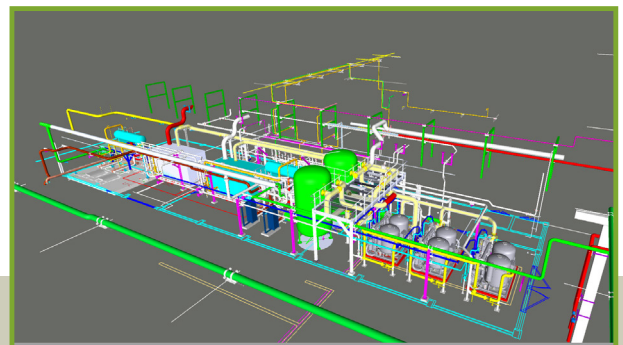
Hoe ziet de afronding van het project eruit?

Carlo: “De ingebruikname moet in principe geruisloos gaan, maar het lijkt me op zich wel een goed idee om een flesje (alcoholvrije) champagne kapot te slaan tegen de installatie op het moment van opening, zoals ze dat ook bij schepen doen?”

Emiel: “Lijkt mij een goed plan.”

Menno: “Ik stel wel voor om hier één van de vele opgeknapt pilaren van het gebouw te nemen, anders is een deuk in de isolatie het eerste ‘defect’ na oplevering. En er moet ook wel budget voor zijn, Nick?”

Nick: “Dat moet wel lukken.”

Luchtproject Fase I & II (CR300 & CR400)

De oude compressor was toe aan vervanging. Voordat er een nieuwe in gebruik genomen kon worden is er een concept bedacht om de luchtvoorziening betrouwbaarder en energiezuiniger te maken. Naast het installeren van energie-efficiënte compressoren wordt het afblazen van gecompriëerde lucht geëlimineerd. Ook wordt de werklucht gedroogd wat als voordeel heeft dat leidingwerk niet meer corrodeert en de aftappen op de hele site dichtgezet kunnen worden. De nieuwe luchtdrogers hebben een lagere drukval dan de huidige, wat een aanzienlijke hoeveelheid energie bespaart. Een lager energieverbruik betekent een verlaging van CO₂-emissie en kosten.

Personalia

 01 januari Laura Pirro R&D Engineer	 01 januari Dennis Brunke Environmental Engineer	 01 januari Arbias Deskaj Operator Ammoniak E	 01 januari Marc van Pamelan Operator Ammoniak E	 01 januari Dani Johnson Operator Ammoniak E	 01 januari Nele Vermeulen Plant Service Center Specialist	 01 januari Bennie Louwerse Engineer SPTM	 01 januari Nick Bolleman 1e Operator Verlading	 01 januari Steven Versluys 1e Operator Verlading		
 01 januari Martijn de Back Aspirant Verladings-technicus	 01 januari Thomas Meuldijk Aspirant Verladings-technicus	 01 januari Mario Roegiest Workprocess Engineer	 01 januari Tim Verlinde Maintenance Technician 3	 01 januari Leander Hamelink Maintenance Technician 2	 01 januari Bart Stallaert Technical Support Assistant 2	 21 januari Valentin Gijzel Maintenance Technician 4	 01 februari Philippe Monescillo Operator Ammoniak C	 01 februari Romano Martens Operator Centrale & Salpeterzuur		
 01 februari Bart Sijs Local Maintenance Manager	 01 februari Margot Willemyns Technical Support Assistant 2	 01 februari Ben De Maet Production Manager Ureum	 01 februari Lisa Scheele Chemisch Analist	 01 maart Erwin Saman Maintenance Technician 4	 01 maart Edwin Kortlever Technical Support Assistant 2	 01 maart Johnny de Feijter Financial Process Controller	 01 maart Wouter Breepoel Financial Process Controller	 01 maart Jaron Raeckelboom Process Safety Engineer		
 01 maart Wesley Sandee Operator Ammoniak E	 01 maart Yannick But Process Engineer Nitraat	 13 mei Chris Rijksen TPO Pilbara	 01 juni Marco van Graefsechepe TPO Le Havre	 01 april Peter de Voogd Bewaking	 14 april Koen Vandevelde Reforming Unit E	 01 mei Luc van Hurck Ureum	 01 mei Edwin de Smit Ureum	 01 mei Erwin Marin Reforming Unit D		
 01 mei Gerard de Bruijn Reforming Unit E	 01 mei Peter Schram Centrale & Salpeterzuur	 01 mei Hans Kooyman Business Support	 01 juni Marc Bukkens Logistieke Dienst & Verlading	 01 juni Koen De Buck SPTM	 16 juni Ben van den Bos Reforming Unit C	 01 april Patrick Lockefeer Tekenkamer	 13 april Jos de Kort HESQ	 13 april Erik Strijdonk Logistieke Dienst & Verlading		
 18 mei Frits van Zadelhof HESQ	 01 juni Eddie Crombeen Tekenkamer	 09 juni Karel Broekman Beveiliging	<div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="width: 15px; height: 15px; background-color: #0070C0; margin-right: 5px;"></div> In dienst </div> <div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="width: 15px; height: 15px; background-color: #808080; margin-right: 5px;"></div> Jubilarissen 25 jaar </div> <div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="width: 15px; height: 15px; background-color: #70AD47; margin-right: 5px;"></div> Jubilarissen 35 jaar </div> <div style="display: flex; align-items: center;"> <div style="width: 15px; height: 15px; background-color: #FF8C00; margin-right: 5px;"></div> Jubilarissen 40 jaar </div> </div>							

Geboorte

29 januari

Matthijs, zoon van Ronald & Anneke van de Wege – van Duyse
Onderhoud Ammoniak

Huwelijk

02 januari

Simon & Lydia van Dijkhuizen
Logistieke dienst & Verlading

25 jaar huwelijk

31 mei

Dhr. & mevr. J. Huigh – van Opdurp
Schoondijke

28 juni

Dhr. & mevr. R. de Vos – van den Bos
Axel

40 jaar huwelijk

15 mei

Dhr. & mevr. P. Schelstraete - Houx
Sluiskil

22 mei

Dhr. & mevr. A. Jansen – de Jonge
Terneuzen

22 mei

Dhr. & mevr. J. van Boven - Block
Terneuzen

19 juni

Dhr. & mevr. P. Baert – Schijnkel
Merelbeke

29 juni

Dhr. & mevr. R. Versteeg – Vink
Sint Jansteen

45 jaar huwelijk

04 juni

Dhr. & mevr. J. Vergouwe - Malkus
Zuidzande

30 juni

Dhr. & mevr. W. van Delft -
Cortvriendt
Axel

50 jaar huwelijk

02 juni

Dhr. & mevr. J. Bakker – Bareman
Axel

04 juni

Dhr. & mevr. R. de Baerdemaeker
– Putte
Moerbeke – Waas

25 juni

Dhr. & mevr. D. Verstraeten –
Martinet
Westdorpe

55 jaar huwelijk

26 mei

Dhr. & mevr. J. Jansen – Dieleman
Zaamslag

22 juni

Dhr. & mevr. F. Jacobs – Branden
Terneuzen

60 jaar huwelijk

12 april

Dhr. & mevr. P. Storp – Hulshout
Hulst

15 juni

Dhr. & mevr. J. Koekoek - Harte
Terneuzen

In memoriam

02 december

Jo Vonck, 73 jaar
Atelier Eléctrique

04 december

Willy van Himste, 84 jaar
Veiligheidsdienst

23 december

Jan van de Langkruis, 73 jaar
Nitraat

26 december

Armand van Avermaete, 76 jaar
Atelier Eléctrique

02 januari

Fré van der Heyden, 93 jaar
Laboratorium

08 januari

Jaap Pijpelink, 78 jaar
Bouwkundige Dienst

07 februari

Fons Cornelis, 68 jaar
Ureum

21 februari

Jan Duine, 73 jaar
Onderhoudsdienst Ammoniak

Nieuwe PGS-15 opslagcontainer

Verbeterideeën uit het lab en nood aan extra ruimte leidde tot de bouw van een nieuwe PGS-15 opslagcontainer. Hier worden vloeibare en vaste meststoffen opgeslagen. Deze is geheel volgens het 5S principe ingericht en is een goed voorbeeld van Good Housekeeping.

Door conditionering in een van de containers behoudt de opgeslagen kunstmest zijn kwaliteit tijdens de opslag en kan deze desgevraagd in de toekomst nog eens geanalyseerd

worden. Alle vloeibare monsters in de container zijn voorzien van lekbakken zodat niets de containers kan bevullen. Aan de buitenkant van de containers vind je een groot

indicatiebord. Daar staat precies met hoeveelheden aangegeven welke categorieën stoffen er zich in de container bevinden.

Maartsche gerst

Na het startschot van het project 'Tijdelijke natuur' in 2013 door Jon Sletten, Gedeputeerde Ben de Reu en Jan van Seters van de Zeeuwse Milieufederatie, is het terrein inmiddels ontwikkeld tot een schitterend gebied met een rijke biodiversiteit. Er nestelen talloze vogels, er vliegen bijzondere insecten, amfibieën zijn gesignaleerd bij de poeltjes en zeldzame vleermuizen scheren bij het vallen van de avond over het gebied. De planten en bomen bieden een brede bloeihoogte, terwijl patrijzen en fazanten er doorheen scharrelen. Zelfs de kwartel is er gesignaleerd en een enkele keer laat de ree zich 's morgens vroeg zien.

Het akkertje naast parking 3 is begin maart ingezaaid met een historisch graan ras, Maartsche gerst. Dit oude ras wordt voor het eerst genoemd begin 17e eeuw en werd jarenlang verbouwd in de streek.

“Om te voorkomen dat de fazanten schade maken, plaats ik binnenkort vlaggen met lint”, zegt Peter Dieleman. Het land was vroeger van zijn opa en is gekocht door Yara voor eventuele uitbreiding. In de oksel van de Oude Zeedijk en de Kruisweg herinneren nog enkele elementen van wat ooit de boerderij van Dieleman was. Zo bloeien ieder voorjaar de narcissen nog, die ooit in de voortuin van de hoeve stonden. Ook resteren nog enkele bomen, waaronder een prachtige acacia.

Totdat Yara nieuwe plannen realiseert in het gebied, wordt er bijzondere landbouw bedreven en volop ingezet de biodiversiteit te vergroten. Peter Dieleman denkt graag mee. De oude graanrassen, zoals dit jaar Maartsche gerst en ook de bloemenranden om de akkers passen perfect in deze doelstelling.

Bij de inrichting van de natuur en landbouw wordt bewust gezocht naar streekeigen elementen. Zo zijn er al Zeeuwse hagen geplant en is er een hoogstam boomgaard met oude appel- en perenrassen bij de schapenweide ingericht door de Commissaris van de Koning Han Polman die geholpen werd door kinderen van basisschool de Sterrenpracht. Nu is er voor het

stukje akker gekozen Maartsche gerst te telen, een zomergerst die voor het eerst genoemd wordt in 1604. Peter Dieleman: “Ik ben benieuwd of er tijdens de groei en oogst van het historische ras dingen anders zijn dan de gangbare granen die we telen. Het andere deel van de akker, waar de nieuwe kantine komt, wordt in april ingezaaid met een mooi bloemenmengsel.”

Door de goede oogst vorig jaar op één van de akkers van Yara en North Sea Port, kunnen medewerkers met Pasen ook een graantje meepikken

Colofon

Yara Magazine is het personeelsblad van Yara Sluiskil B.V., Industrieweg 10 4541 HJ Sluiskil

Realisatie

Pieters Media

Opmaak en Druk

Pieters Media

Redactie commissie

Ousmane Amadou, Liesbeth Adam, Ellen Cocquyt, Johan Van Den Hende, Jack Jacobse, Michèle Koch, Jos Meersschaert, Harold Verhelst, Gijsbrecht Gunter, Sylvie-Anne Ombregt en Evelien de Visser

Fotografie

Alle foto's zijn genomen met inachtneming van de COVID-19 maatregelen.

Eindredactie

Gijsbrecht Gunter en Michèle Koch

Indien u geen prijs stelt op ontvangst van Yara Magazine, gelieve dit te melden via het tel.nr.: +31 (0)115 474 155 of via info.yara.sluiskil@yara.com.

